

Nincs itt semmi látnivaló, csak egy hazudós, vén kommunista

2018 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Heller Ágnes egy tünet.

Annak a tünete, hogy milyen mítoszokat képes a mai napig legyártani az örökké haladó baloldal, majd ezekből a mítoszokból hogyan képesek hosszú éveken át kényelmesen éledgelni azok, akik köré szűtték ezeket. Ne Nádás és Eszterházy legyen a mérce? Rendben, de nekik legalább valódi írók. Heller Ágneshez viszont csak az viszonyítson, aki a középszerhez. Az állítólagos antikommunizmusa meg a hazudozás minősített esete. Heller Ágnes kommunista volt, van és lesz.

Heller Ágnes kétszer szorult a partvonalra a kommunista pártban, mind a kétszer a férfiak miatt. Nagyétkné személy volt, van ilyen... Lukács, akinek feleséges tanítványa (és szeretője) volt, szerepet vállalt Nagy Imre kormányában. A nem túl jelentős népművelési minisztérium élére nevezték ki, majd a szovjet invázió megindításának napján a jugoszláv nagykövetségre menekült. Később a szovjetek letartóztatták és Romániába vitték. Egy év múlva térhetett haza, és 1967-ig tartott a ridegtartása, akkor vették vissza a pártba. Heller Ágnes miatta került partvonalra, a Lukács által alapított Budapesti Iskola többi tagjával együtt. Nem azért, mert bírálta volna a kádári megtorlásokat, vagy a kommunizmust, hanem mert így büntették Lukács Györgyöt.

Amikor Lukácsnak megbocsátottak, akkor megbocsátottak Hellernek is.

Az MSZMP KB-hoz írt levelét szinte meg sem érdemes említeni. Abból csak az olvasható ki, hogy a korszellemnek megfelelően ellenforradalomnak nevezte az '56-os forradalmat, valamit támogatta az ellenforradalmi erők megbüntetését. Nyalizott a pártnak, mert tudta, akkor érdemes helyezkedni és törleszkedni, amikor felszabadulnak a helyek. Nem jött neki össze a különutas partizánakció, mert akkoriban hirdette meg Kádár a kétfrontos harcot, amikor nem csak a „fasisztákkal”, hanem a pártból még balabbra hajlókat is a nép és a párt ellenségének nevezte. Aztán ahogy Lukács esetében, úgy nála is megolvadt a jég, mehetett vissza az egyetemre és a pártba. Kicsit korábban is, mint Lukács, hiszen jelentéktelen személyiség volt.

Heller visszatért és egészen 1973-ig élvezte a párt ölelő szeretetét. Aztán történt valami. Persze nem az ölelésében, hanem boldogan szolgálta a kommunizmust. A Budapesti Iskola akkori vezetőjének, az ölelő második férjének a fejében született meg a gondolat, hogy Kádár nem elég kommunista. Az ún. belső munkásellenzékkel összefogva (olyan kiválóságokkal, mint Münnich Ferenc és Marosán György) megpróbálták megbuktatni Kádárt. Azért, mert akkoriban kezdtünk el mi is kísérletezni az új gazdasági mechanizmussal, ami a fekete öves kommunisták szerint visszahozza a kapitalizmust. Ugyanis elkezdtek engedélyezni a háztájit, ami – Lenin szavaival élve – létrehozza a kiskereskedelmet, ami meg ugye újrászüli a kapitalizmust. Ezt Heller férje és a „munkásellenzék” nem törhette, tehát megpróbálták Moszkvában bemártani Kádárt.

Nem jött össze, alul maradtak, megint jött a büntetés.

Heller ma erre úgy emlékszik, hogy az ominózus korcsulai nyilatkozat miatt dobták ki őket a pártból, pedig ez időben nagyon nem stimmel. Azt '68-ban írták alá, és a nyilatkozatban a marxizmus érdekeire hivatkozva bírálták Csehszlovákia megszállását. Ezután 5 évig tanított az egyetemen, semmiféle retorzió nem érte t. Csak később „rossz társaságba keveredett”, és az elveszített pártharc után t is megbüntették. Tehát nem azért, mert antikommunista lett volna, hanem azért, mert a barátai és szeretői túl kommunisták voltak és veszítettek az akkoriban már lehiggadt és a nép nagy barátjaként mutatkozó Kádárral szemben.

Persze nem mindegy, mi volt az a büntetés.

Heller kapott egy világútlevelet, mehetett a marxista tévtanokat terjeszteni Nyugat-Európába és az Egyesült Államokba. Puhára esett, sőt. Ezeket a tanszékeket akkoriban már elfoglalták a '68-asok, így szívesen látták vendégül azt a kelet-európai elvtársat, amelyik nem bírálja a kommunizmust, legfeljebb a gyakorlatát. „Az elmélet jó, csak a megvalósításba kerültek hibák!” Ismerős? Ebből állt az ölelészenialitása.

Aztán eljött a rendszerváltozás ideje, és Heller nekiállt azt terjeszteni magáról, hogy ölelés igazából a gaz kommunisták áldozata, akik elüldözték, ellehetetlenítették. Pedig dehogy. Áldozata maximum önnön ostobaságának lehetne, de igazából semmilyen áldozat nem volt t. Csak egy hazudós, vén komcsi.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
